

РЕШЕНИЕ

№ 81

гр. ХАСКОВО, 01.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, II-РИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МИГЛЕНА Т. ТЯНКОВА

Членове: ФИЛИП Ж. ФИЛИПОВ
КАПКА Ж. ВРАЖИЛОВА

при участието на секретаря РУМЯНА В. НИКОВА
в присъствието на прокурора Н. Б. Вл.
като разглежда докладваното от ФИЛИП Ж. ФИЛИПОВ Въззивно наказателно дело от общ характер № 20225600600148 по описа за 2022 година
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 318 и сл. от глава XXI от НПК.

С Присъда № 20/16.12.2021г., постановена по НОХД № 690/2021г. на Районен съд Свиленград, подсъдимия И. К. Х. от *****, е признат за виновен в това, че: На 01.02.2021г. в гр.Свиленград, в дома си на ***** без надлежно разрешително държал високорисково наркотично вещество /съгласно Приложение №1 от Списък №1 на чл.3 т.1 от Наредбата за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични и чл.3 ал.2 т.1 от ЗКНВП/ а именно: коноп /канабис марихуана/ с нето тегло 48.23 гр. и съдържание на активен наркотично действащ компонент– тетраhydroканабинол 16.0% /тегловни процента/ на стойност 289.38 лв., поради което и на осн.чл.354а ал.3 т.1 и чл.54 ал.1 от НК, е осъден на 1 година „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 2000 лв.

Със същата присъда, подсъдимия Х. е признат за виновен и в това, че: На 01.02.2021г. в гр.Свиленград, по бул. „България“ в посока ул. „Георги Райчев“, управлявал МПС – л.а. „Форд Ескорт“ с рег. № ***** след употреба на наркотично вещество съдържащо наркотичнодействащ компонент тетраhydroканабинол /THC/- марихуана /канабис/, установено по надлежния ред чрез съдебна химико токсикологична експертиза изх. № И-2478/30.03.2021г. от специализирана токсикологична лаборатория към ВМА, поради което и

на осн.чл.343б ал.3 и чл.54 ал.1 от НК, е осъден на 1 година „лишаване от свобода“, „глоба“ в размер на 500 лв. и на осн.чл. 343г вр. чл.343б ал.3 и чл.37 ал.1 т.7 от НК, е лишен от право да управлява МПС за срок от 1 година и 6 месеца.

С присъдата на осн.чл.23 от НК, на подсъдимия е определено едно общо наказание от 1 година „лишаване от свобода“, чието изпълнение на осн. чл.66 ал.1 от НК е отложено за срок от 3 години, към него е присъединено наказанието „глоба“ от 2000 лв. и наказанието „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 година и 6 месеца, като от последното на осн.чл.59 от НК, е приспаднало времето през което подсъдимият е бил лишен от това право по административен ред, считано от 01.02.2021г. Извършено е произнасяне по веществените доказателства и разноските, които на осн.чл.189 ал.3 от НПК са възложени на подсъдимия.

Недоволен от присъдата останал защитникът на подсъдимия, който я обжалва в срок с оплаквания за неправилност и необоснованост. Иска отмяната ѝ и оправдаване на подсъдимия, алтернативно се иска намаляване на наложените му наказания. В жалбата и допълнението към нея се навеждат доводи за недоказаност на повдигнатите на подсъдимия обвинения като се сочи, че не се доказало той при управлението на МПС да бил повлиян от наркотично вещество, а изследването му за употреба на такова не било съобразено Наредба № 1/2017г., резултата бил дискредитиран и следвало да се изключи от доказателствената съвкупност. Излагат се и съображения, че инкриминираното наркотично вещество не било иззето от домът му по реда на НПК и също следвало да се изключи от доказателствата.

Представителят на Окръжна прокуратура Хасково намира жалбата за неоснователна, а обжалваната присъда за правилна, обоснована и законосъобразна и иска да бъде потвърдена.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция подсъдимия се явява лично и със защитника си адв.К., която поддържа жалбата с допълнението към нея по изложените в тях съображения, които навежда в пледоарията си и иска оправдаване на подсъдимия. Последния в личната си защита отрича вменената му с обвинението деятелност, в последната си дума иска да бъде оправдан.

Пред настоящата инстанция бяха допуснати и разпитани като свидетели лицата А. В. и Г.П., участвали като поемни лица при огледа в дома на подсъдимия, бе изискано и прието писмо от МБАЛ – Пловдив АД.

Хасковският окръжен съд, като провери изцяло правилността на обжалваната присъда, по посочените оплаквания, изтъкнатите доводи, събраните доказателства включително пред настоящата инстанция и служебно, приема за установено следното:

Съдебното производство пред РС–Свиленград е образувано по обвинителен акт на РП-Хасково - ТО Свиленград, с който против подсъдимия са повдигнати обвинения за престъпленията, за които е признат за виновен и осъден с обжалваната присъда. Съдебното следствие е протекло по общият ред. От събраните доказателства е установено, че на 01.02.2021г. подс.Х. управлявал в гр.Свиленград лекият си автомобил „Форд Ескорт“ с ДК № *****, в който пътували свидетелите А. Т. и Д. С.. Тримата с автомобила се придвижили

до заведение в гр.Свиленград и по бул. „България“ в посока ул. „Георги Райчев“, към метан-станцията в града, за да зареди подсъдимия гориво. Междувременно в РУ-Свиленград постъпила информация, че подсъдимия управлявал автомобила след употреба на наркотично вещество и съхранявал такива. По този повод от свидетелите И. П., Р. К. и Г. Б. - тримата полицейски служители бил сформиран екип и подсъдимия с автомобила бил установен и отведен в РУ- Свиленград. Там св.Г. Г. също полицейски служител, го тествал за употреба на наркотични вещества с техническо средство Drager DrugTest 5000 № ARJM-0022, тест № **** който отчел положителен резултат за наличие на наркотично вещество - канабис в организма му. За проверката св.Г. съставил протокол и талон за медицинско изследване на подсъдимия № 0051293 със стикер № А 006387-1. Подсъдимия не приел резултата от теста и бил съпроводен от св. Г. и св.К. до ЦСМП-Хасково филиал Свиленград, където св.А. - *****, в присъствието на полицейските служители го прегледал и му взел проби кръв и урина, като съставил протокол за медицинско изследване. В протокола свидетеля отразил, че подсъдимия отрекъл да е употребил наркотично вещество, като посочил, че употребил канабис на 12.01.2021г. Свидетеля обозначил в протокола пробите кръв с номер 5 и 6, а урината която била в пластмасов контейнер с номер 7 и 8 според показанията му, но пропуснал да я отрази в протокола. За установеното нарушение по чл.5 ал.3 т.1 от ЗДвП /управление на ППС след употреба на наркотични вещества/ против подсъдимия бил съставен АУАН бл. № 619640/01.02.2021г. подписан от него без възражения. С акта му било иззето свидетелството за управление на МПС, впоследствие административно наказателното производство било прекратено на осн. чл.33 ал.2 от ЗАНН. Св. П. проверил и автомобила на подсъдимия по реда на ЗМВР, за което съставил протокол, при проверката в автомобила не се установили забранени вещи. След това на същата дата П. бил разпитан като свидетел - очевидец и така против подсъдимия по реда на чл.356 ал.1 т.4 от НПК се образувало бързото производство водено за престъпление по чл.343 б ал.3 от НК, преобразувано впоследствие като досъдебно. След това пак на същата дата - 01.02.2021г. свидетелите П. и Б. отишли до дома на подсъдимия, представляващ обитавана единствено от него наследствена къща на ***** и в присъствието на подсъдимия, в дома била извършена проверка по реда на ЗМВР за която св. Б. съставил протокол, в който св.П. бил вписан като свидетел. Според протокола, проверката се извършила със съгласието на подсъдимия и при нея били намерени електронна везна и два буркана съдържащи суха зелена листна маса реагираща на канабис при тестване с полеви тест, с общо тегло 745 гр. единия буркан и 395 гр. другия. В протокола подсъдимия посочил, че везната била негова, а бурканите не знаел как попаднали там. По – късно пак на същата дата, от разследващ полицай се извършил оглед в дома на подсъдимия за което се съставил протокол и фотоалбум. На огледа присъствали самия подсъдим, свидетелите П. и Б., още двама полицейски служители и поемните лица - свидетелите В. и П.. Според протокола, в ръкав на тъмно синьо яке окачено на закачалката в коридора, се намерили двата буркана посочени по- горе със сухата зелена листна маса реагираща на марихуана и електронната везна, които с протокол за доброволно предаване от 01.02.2021г. подсъдимия предал на разследващия, а в протокола отразил, че не знаел на кого са бурканите, както и съдържанието им. На досъдебното производство

въпросните вещи, включително листната маса били огледани като веществени доказателства и фотографирани, на листната маса се установило нетното ѝ тегло, което било 50.35 гр. Впоследствие въпросната листна маса била изследвана чрез назначената физико-химическа експертиза № Х-126/11.02.2021г. прочетена от първата инстанция по реда на чл.282 ал.3 от НПК. Според заключението листната маса представлявала „коноп” /марихуана, канабис/ с активен наркотично действащ компонент - „тетрахидроканабинол” - 16,0% (тегловни процента) и с нето тегло 48,23 грама. Вземите от подсъдимия при медицинското изследване проби от кръв и урина / 2 бр. вакуумни епруветки кръв и пластмасов контейнер с урина/ били изследвани чрез назначената токсикологична експертиза № И-2478/30.03.2021г. изготвена от вещите лица инж. хим. Д. Я. и проф.д-р В. А. при *** чието заключение също е прочетено от първата инстанция, със съгласие на страните. Според заключението, в пробите кръв и урина обозначени със стикер сер. А 0006387 № 5, 6 - кръвта и със същия стикер но с № 7 и 8 - урината, се установил специфичен метаболит доказващ употребата на наркотичното вещество тетрахиноканабинол, съдържащо се в марихуаната /канабис/. В обясненията си подсъдимия заявил, че не бил повлиян от наркотично вещество при управлението на МПС, тестовите давали грешки, домът му бил стар, достъпът лесен и той не го обитавал постоянно понеже бил извън страната, както и че го посещавали много познати и всеки могъл да остави нещо вътре. Отрекъл да е давал съгласието си за извършване на проверката в домът му от полицейските служители. Свидетелите Н. и Х. – ***** на подсъдимия в показанията си посочили, че наследствената им къща била обитавана единствено от подсъдимия. Подсъдимият Х. не е осъждан, но е освобождаван от наказателна отговорност с налагане на административно наказание „глоба“ по реда на чл.78а от НК за престъпление по чл.354а ал.5 вр.ал.3 т.1 от НК, по АНД № 1003/2016г. на РС-Свиленград, влязло в сила на 21.02.2017г. При така установената фактическа обстановка е постановена присъдата предмет на настоящата проверка.

Въззивният съдебен състав, като извърши собствена преценка на събраните доказателства от първоинстанционния съд и тези от настоящата инстанция намира, че от доказателствата не се налагат различни изводи от тези, направени от първата инстанция, която правилно е приела, че подсъдимият е осъществил от обективна и субективна страна съставите на престъпленията по чл.354а ал.3 т.1 и чл.343б ал.3 от НК, в чието извършване е обвинен и за които е признат за виновен и осъден с атакуваната присъда. Относно второто престъпление, правилно районният съд е кредитирал показанията на свидетелите очевидци Б., К., П., прочетените на Г. по реда на чл.281 ал.5 вр. ал.1 т.5 от НПК, както и тези на св.Т. и св.С. от които безспорно е установено, че на инкриминираната дата и място, подсъдимия управлявал МПС. Деятелността на престъпния състав по чл.343б ал. 3 от НК в тази част не се оспорва. Въззивният съд не съзира наличие на заинтересованост от страна на посочените свидетели, а дадените от тях сведения са изцяло еднопосочни и непротиворечиви с останалата доказателствена съвкупност. Не се спори и за извършената на подсъдимия проверка със сертифицираното техническо средство Drager DrugTest 5000 № ARJM-0022 за което е установено, че е технически годно предвид наличния на лист 23 от ДП протокол за сервисна проверка. Резултатът теста е обективиран в разпечатка от която се установява, че тест-

касета реагира положително на веществото канабис. При проверката са съставени протокол и талон за медицинско изследване на подсъдимия, подписан от последния в който оспорил показанията на техническото средство и се възползвал от правото да му бъде извършено химическо лабораторно изследване, като посетил медицинско заведение в ***** където му са взети необходимите биологични проби. В тази връзка са несподелими възраженията на защитата за допуснати нарушения на предвидения в Наредба № 1/ 2017г. ред, за вземане на пробите. Видно от приобщените по делото писмени материали, а също и от свидетелските показания, включително тези на лекаря взел пробите, пробовземането е извършено във филиал на ЦСМП от компетентно лице, безспорна е била самоличността на подсъдимия, от лекаря е съставен протокол и изискванията на наредбата са спазени. Действително в протокола медицинското лице пропуснало да посочи номера на стикера с който е запечатана пробата урина на подсъдимия, но от гласните доказателства е безспорно, че такава е взета. В тази насока са прочетените показания на св.А. /лекаря извършил действията по вземане на пробите/, които той потвърждава и които кореспондират с показанията на св. Г. и К. също присъствали. Този извод не се опровергава от приемо – предавателния протокол подписан от св.В. получил пробите от филиала на ЦСМП, в който пробата урина е дописана на ръка от неустановено лице , а що се касае до оплакването, че резултатите от експертното изследване не са на подсъдимия, предвид писмото с рег. № 2816 /01.02.2021 г. според което пробите с кръв са изпратени за изследване в *****, а не във *****, то бе опровергано с приобщеното пред въззивната инстанция писмено доказателство – писмото от ***** ***. Според последното такива проби при тях не са постъпвали и в дейността на Специализираната химическа лаборатория при „**** не е включено изследване на упойващи вещества и/или техни аналози. Същевременно в кориците на делото е наличен протокол според който пробите са изпратени и постъпили във ВМА. При това положение допуснатото нарушение в протокола за медицинското изследване, относно пробата урина е несъществено защото е безспорно, че вещите лица във ВМА София, получили и изследвали надлежно запечатани със стикер, проби от кръв и урина на подсъдимия. В наказателния процес са допустими всички доказателствени източници стига да са относими, събрани и проверени, съгласно процесуалния закон, като дори в случая да се изключи пробата от урина е несъмнено, че в кръвната проба на подсъдимия е открито също наличие на метаболит от процесното наркотично вещество – канабис, което е високорисково и забранено за употреба. Изложеното обосновава категоричния извод за безспорна доказаност на повдигнатото на подсъдимия обвинение за престъплението по чл. 343б ал. 3 от НК. За съставомерността на това деяние следва да се отбележи, че е ирелевантно дали подсъдимия е бил повлиян или не от наркотичното вещество, кога то е употребено и изследването за него дали е извършено по надлежния ред както е за алкохола. Това е така защото такива обективни признаци в състава на престъплението липсват. За осъществяването му е достатъчно управлението на МПС след употреба на наркотични вещества или техните аналози, което в случая безспорно е сторено от подсъдимия , а приложимия имплицитно ред за установяването му, е именно цитираната наредба която е спазена.

Настоящата инстанция намира за правилен и изводът, че е безспорно доказано и обвинението по чл.354б ал.3 от НК, като на 01.02.2021г. в дома на подсъдимия в ***** и в негово държане е намерено инкриминираното високорисково наркотично вещество - канабис с нетно тегло 48,23 грама и установеното процентно съдържание на тетрахидроканабинол 16% теглови процента, включено в Приложение № 1 от Списък № 1 на чл.3 т.1 от Наредбата за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични по чл.3 ал.2 т.1 от ЗКНВП. Стойността му според Постановление № 23/98 г. на МС за определяне цените на наркотичните вещества за нуждите на съдопроизводство, е 289.38 лв. / по 6 лв. за грам/. Не се споделят доводите, че би могло да има съмнение относно авторството на деянието, доколкото жилището в което е намерен наркотика, е обитавано единствено от подсъдимия и в тази насока са показанията и на брат му и сестра му, дадени след надлежното им разясняване на правото по чл.119 от НПК да откажат да свидетелства и изразеното от тях изрично съгласие да свидетелстват. По делото не е установено някой да е прониквал в жилището на подсъдимия в отсъствието му и твърденията, че това е възможно поради лесния достъп до къщата защото била стара, са предположения без да са подкрепени от конкретни факти по делото. В насока, че наркотичното вещество е намерено в дома на подсъдимия са показанията и на св.К., св.П., както и тези на свидетелите В. и П., последните участвали като поемни лица при огледа. Действително св. В. сочи, че присъствал на тестването на инкриминираното наркотично вещество, не видял намирането му, но възприел единия от бурканите в които то се съдържало. Вторият - П. е служител на ***** , но не е полицейски орган и заявява, че присъствал на огледа, включително при намирането на двата буркана с наркотичното вещество. Това съответства на отразеното в протокола за оглед, който е формално изряден по НПК - подписан е от задължителните участници - органа на разследването, поемните лица, присъствалите, сред които и подсъдимия. Обстоятелството, че последният свидетел е също служител в ***** , не дискредитира само по себе си показанията му, като не се установиха обстоятелства сочещи на негова заинтересованост от изхода на делото. Липсват данни, наркотичното вещество да е било подхвърлено от полицейските служители или от други лица, в дома на подсъдимия. Въпросното наркотично вещество е предадено от подсъдимия с протокол на разследващия, след което е огледано като веществен доказателство в съответствие с чл.110 от НПК и приобщено по делото. От доказателствената съвкупност за това престъпление, следва да се изключат единствено показанията на св. Б. поради забраната за него по чл.118 ал.2 от НПК, за това деяние. Това е така защото извършената от него проверка по ЗМВР в дома на подсъдимия на която св.П. участвал като свидетел, а не съставител на протокола какъвто е св. Б., е след образуване на досъдебното производство, което започнало като бързо по смисъла на чл.356 ал.1 т.4 от НПК с разпита именно на св.П., извършен преди тази полицейска проверка. При това положение, всички действия по разследването е следвало да се извършват по НПК, а не по ЗМВР. Изключването на показанията на св.Б. от доказателствената маса за това деяние обаче не води до извод за недоказаността му, доколкото са налице останалите кредитирани доказателства установяващи, че именно инкриминираното наркотично вещество е намерено в домът на подсъдимия, където го държал, упражнявайки фактическата си власт върху него.

От субективна страна правилен е изводът, че двете престъпления са извършени от подсъдимия умишлено.

По отношение на наложените на подсъдимия наказания, въззивната инстанция също не намери основания за ревизия на присъдата. Правилно при определяне на наказанието първата инстанция е отчела обществената опасност на всяко едно от престъпленията и тази на подсъдимия, смекчаващите и отегчаващи вината му обстоятелства, като отегчаващи са негативната му характеристика, множеството наказания по ЗДВП и наказанието му е определено по реда на чл.54 от НК, в размер на минимума предвиден за всяко едно от двете престъпления, като глобата е съобразена с имотното му състояние. Правилно е приложението и на чл.23 от НК при определяне на общото наказание от 1 година “лишаване от свобода“, както и приложението на чл. 66 ал.1 от НК, чрез отлагане изпълнението му за срок от 3 години предвид личността на подсъдимия и липсата на необходимост за поправянето му да изтърпи това наказание ефектовни. Правилно е и присъдиняването на наказанието „глоба“ в размер на 2000 лв. / по- високата от двете наложени/ и „лишаването от право да управлява МПС“ за срок от 1 г. и 6 месеца , като за последното също е правилно приложението на чл.59 от НК. Правилно е произнасянето по разноските и веществените доказателства. При цялостната служебна проверка на присъдата, не се констатираха основания налагащи нейното изменение или цялостната ѝ отмяна, поради което същата като правилна, обоснована и законосъобразна, следва да бъде потвърдена.

Водим от горното и на осн. чл. 338, вр. чл. 334 т. 6 от НПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 20/16.12.2021г., постановена по НОХД № 690/2021г., по описа на Районен съд Свиленград.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____